

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק פרשת מצורע

חלק 1 - פרשת יתרו

מיתוך מדבש	וילגא	יום
רמג-רנא	פח ע"א	ראשון
רנא-רנח	פח ע"ב	שני
רנח-רסד	פט ע"א	שלישי
רסד-רסט	פט ע"ב	רביעי
רסט-עדר	צ ע"א	חמישי
עדר-רפא	צ ע"ב	שישי
רפא-רפח	צא ע"א	שב"ק

פרשת תזריע תשפ"ב

עלון מס' 177

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

גלות השכינה היא הירידה מעולם האצילות לעולם הבריאה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, אֲשֶׁה פִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְגו', רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח, (שיר ג א) על מִשְׁפְּכֵי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי וְגו', על מִשְׁפְּכֵי, בְּמִשְׁפְּכֵי מִבְּעֵי לֵיה, מהו על מִשְׁפְּכֵי. אֶלְא פְּנִסַת יִשְׂרָאֵל אֲמַרָה קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְעָאֵת מַנְיָה עַל גְּלוּתָא, בְּגִין דְּהִיא יִתְבָּא בֵּין שְׂאָר עַמִּין עִם בְּנֵהָא, וְשְׂכִיבַת לְעַפְרָא, וְעַל דְּהִיא שְׂכִיבַת בְּאַרְעָא אַחְרָא מְסַאָבָא, אֲמַרָה עַל מִשְׁפְּכֵי בְּעִינָא, דְּכְאִיבְנָא (נ"א דְּשְׂכִיבְנָא) בְּגְלוּתָא, וְעַל דָּא בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי, לְאַפְקָא לִי מַנְיָה, בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מְצַאֲתִיו, דְּלָאו אִוְרְחִיָּה לְאַדְוֹגָא (דף מב ע"ב) בִּי אֶלְא בְּהִיכְלִיָּה. קְרָאֲתִיו וְלֹא עֲנִי (שם ה ו), דְּהָא בִּינִי עַמִּין אַחְרָנִין יִתְיַבְנָא, וְקִלְיָה לָא שְׂמַעִין אֶלְא בְּנוֹי, דְּכְתִיב (דברים ד לג) הִשְׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים וְגו'.

מתוך מדבש

בעפר אני מבקשת, דְּכְאִיבְנָא בְּגְלוּתָא כִּי אֲנִי בְּכַאב גְּדוֹל בגלות הנדמית כלילה, וְעַל דָּא בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי ועל זה בקשתי את בעלי הקב"ה שהוא בחינת התפארת שאותו אהבתו נפשי, לְאַפְקָא לִי מַנְיָה שיוצאיני מן הגלות, כלומר שיתייחד עמי בעודי בגלות, ועי"ז אתרפא מכאבי ואצא מן הגלות, אבל בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מְצַאֲתִיו דהיינו דְּלָאו אִוְרְחִיָּה לְאַדְוֹגָא (דף מב ע"ב) בִּי אֶלְא בְּהִיכְלִיָּה כִּי אֵין דְּרוּכּוֹ לְהִתְיַחַד עִמִּי אלא בהיכלו, כלומר כשאני מקושטת בבית המקדש בעבודת הקרבנות, ונמצאת בבית קדש הקדשים כבת מלך הנמצאת בהיכל המלך פנימה, והיינו בעולם האצילות, כִּי שֵׁם אֵין חִיצוֹנִים יְכוּלִים לְאַחוּזוֹ וְלִהְנוֹת מִן הַיְחוּד.

ואמרה השכינה לא די שאינו מתייחד עמי, אלא אפילו מאחורי מסכים הרבים אקרא בקול ויענני בקולו ויתיחדו קולי בקולו, אף זאת אין, כִּי קְרָאֲתִיו וְלֹא עֲנִי בגלות בחוץ לארץ, דְּהָא בִּינִי עַמִּין אַחְרָנִין יִתְיַבְנָא כִּי בֵּין אִוְמוֹת אַחְרוֹת אֲנִי יוֹשֵׁבַת, וְקִלְיָה לָא שְׂמַעִין אֶלְא בְּנוֹי וְקוֹלוֹ לֹא שׁוֹמְעִים אלא בניו כשהם בארץ ישראל, והאומות פסולים לשמוע קולו, לכן אין קולו

גלות השכינה היא הירידה מעולם האצילות לעולם הבריאה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, אֲשֶׁה פִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְגו', כְּדִי לְפַרֵשׁ פְּסוּק זֶה, רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח לְפַרֵשׁ מִשְׁכִּי עַל מִשְׁפְּכֵי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי את שאהבה נפשי, בקשתיו ולא מצאתיו, ושאל על מִשְׁפְּכֵי למה כתוב על משכבי, בְּמִשְׁפְּכֵי מִבְּעֵי לֵיה כלומר כשהייתי שוכב במשכבי כלילה, מהו על מִשְׁפְּכֵי שפירושו על ענין משכבי.

והשיב אֶלְא פְּסוּק זֶה פְּנִסַת יִשְׂרָאֵל שהיא השכינה, אֲמַרָה קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אמרה לפני הקב"ה, וּבְעָאֵת מַנְיָה עַל גְּלוּתָא ובקשה ממנו על הגלות, בְּגִין דְּהִיא יִתְבָּא בֵּין שְׂאָר עַמִּין עִם בְּנֵהָא לפי שהיא יושבת בין שאר האומות עם בניה ישראל, וְשְׂכִיבַת לְעַפְרָא והיא שוכבת לעפר מחמת צערה הגדול, דהיינו שהיא יורדת מן עולם האצילות לעולם הבריאה הנקרא עפר, וְעַל דְּהִיא שְׂכִיבַת בְּאַרְעָא אַחְרָא מְסַאָבָא ועל שהיא שוכבת בארץ אחרת טמאה, דהיינו בארץ העמים, אֲמַרָה עַל מִשְׁפְּכֵי בְּעִינָא אמרה השכינה על שכיבתי

הזורק כלי בחמתו הרי הוא מוסר כח להסט"א

תא חזי, אסיר ליה לבר נש לאשדא מֵאֲנִי דְבִיתִיהּ, וְלֹאֲפִקְדָא לִיהּ לְסִטְרָא אַחְרָא דְלֹא אַצְטְרִיף, אוּ מְלָה אַחְרָא דְכְוֹתִיהּ, (ס"א דְבִיתִיהּ, לְקַבְּלָא לִיהּ), דְהָא פְּמָה גְרַדִּינִי נִימוּסִין זְמִינִין לְהֵהוּא מְלָה לְקַבְּלָא לִיהּ, וּמַהְהוּא זְמָנָא לָא שְׁאֲרִי עֲלִיהּ בְּרַכְּאָן, דְהָא מְסִטְרָא אַחְרָא הוּא, כֹּל שְׁפָן מֵאֵן דְאַזְמִין בְּרַעוּתִיהּ עַל הֵהוּא טִיבוּ עֲלָאָה דִילִיהּ לְאַחְרָא, וְלִסְטְרָא אַחְרָא, דְהָא מַהְהוּא דְאַזְמִין לִיהּ הוּי.

וכד קריבו יומין דבר נש לנפקא מהאי עלמא, ההוא צולמא עלאה דיהבו ליה, אתיא ההוא רוחא בישא דהנה מתדבק ביה בכל יומא, ונטיל ליה לההוא צולמא, ואתתקן ביה ואזיל ליה, ולא אתחזר ביה בכר נש לעלמין, פדין ינדע דהא אתדחיא הוא מפלא.

תא חזי, בשעתא דנשמתא נחתא לאעלא ליה בהאי עלמא, נחתא בגנתא דעדן דארעא, וחקמא יקרא דרוחיהון דצדיקיא, קיימין שורין שורין, לבתר אזלא לגיהנם, וחקמא

מתוק מדבש

מסטרא אחרא, דהא מההוא דאזמין ליה הוי כי ע"ז נחשב שהצלם הוא של אותו שהזמין לו, כי נתן אותו לסטרא אחרא לחלוטין רח"ל.

וכד קריבו יומין דבר נש לנפקא מהאי עלמא וכשמתקרבים ימיו של האדם הזה לצאת מעולם הזה, דהיינו שלשים יום לפני פטירתו, ההוא צולמא עלאה דיהבו ליה צלם העליון ההוא שנתנו לו, אתיא ההוא רוחא בישא דהנה מתדבק ביה בכל יומא בא רוח הרע ההוא שהיה מתדבק בו בכל יום, ונטיל ליה לההוא צולמא ואתתקן ביה ואזיל ליה ולוקח ממנו את הצלם ההוא ומתקן בו ומתלבש בו והולך לו, ולא אתחזר ביה בכר נש לעלמין והצלם לא יחזור להתלבש באדם לעולם, פדין ינדע דהא אתדחיא הוא מפלא או ידע ויכיר האדם שהוא נדחה מכל הקדושה, ואין לאדם הזה תקנה לעולם, כי ממש איבר את עצמו לדעת רח"ל.

תא חזי, בשעתא דנשמתא נחתא לאעלא ליה בהאי עלמא בא וראה, בשעה שהנשמה יורדת מאוצר הנשמות להכניסה בעולם הזה, שתתלבש בגוף האדם, אז נחתא בגנתא דעדן דארעא היא יורדת תחילה בגן עדן שבארץ, וחקמא יקרא דרוחיהון דצדיקיא קיימין שורין שורין ורואה את כבוד רוחות הצדיקים העומדים שורות שורות, ורואה את גודל שכר הצדיקים בגן עדן, לבתר אזלא לגיהנם וחקמא להו לרשיעיא דצווחין ווי ווי ולא מרחמי עליהו אח"כ הולכת ונכנסת לגיהנם

מתפשט למטה אלי בגלות, דכתיב השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי, משמע שהאומות פסולים לשמוע קולו.

(דף מב ע"א, ובביאורינו כרך י עמ' תקכו-תקכז)

הזורק כלי בחמתו הרי הוא מוסר כח להסט"א

תא חזי, אסיר ליה לבר נש לאשדא מֵאֲנִי דְבִיתִיהּ בא וראה, אסור לו לאדם לזרוק כלי ביתו בחמתו, וְלֹאֲפִקְדָא לִיהּ לְסִטְרָא אַחְרָא דְלֹא אַצְטְרִיף וְלֹאֲפִקְדָא ולמסור אותו מרצונו להסטרא אחרא שאין בו שום צורך, כלומר שאסור לומר דבר זה אני נתן מרצוני לסטרא אחרא, או מְלָה אַחְרָא דְכְוֹתִיהּ או שלא יעשה אפילו דבר אחר של שאר עניני כעס בדומה לו, שבזה מוסר איזה דבר להסטרא אחרא, דְהָא פְּמָה גְרַדִּינִי נִימוּסִין זְמִינִין לְהֵהוּא מְלָה לְקַבְּלָא לִיהּ כי כמה בעלי דינים המענישים לפי הדין של מעלה, מוכנים לקבל אותו הדבר, וּמַהְהוּא זְמָנָא לָא שְׁאֲרִי עֲלִיהּ בְּרַכְּאָן דְהָא מְסִטְרָא אַחְרָא הוּא ומעתה היא אין הברכות שורות על אותו הדבר, כי הוא מסטרא אחרא, ואם על איזה כלי או חפץ אסור לומר כן שמוסרו ביד הסטרא אחרא כֹּל שְׁפָן מֵאֵן דְאַזְמִין בְּרַעוּתִיהּ עַל הֵהוּא טִיבוּ עֲלָאָה דִילִיהּ לְאַחְרָא כל שכן מי שמזמין ברצונו על טוב ההוא העליון שהוא הצלם שלו, למסרו לרוח אחר אפילו לרוח קדוש, וְלִסְטְרָא אַחְרָא וכל שכן אם מוסר את צלמו לרוח

לְהוֹרֵשׁ יִשְׂרָאֵל דְּצִוּוּחֵינּוּ וְוִי וְוִי, וְלֹא מִרְחָמֵי עַלְיֵיהוּ, וּבְכֹלֵא אֲסִהִידוּ בְּהַ סְהִדוּתָא, וְהֵהוּא
צוּלְמָא קְדִישָׁא קְיִימָא עַלְיָה, עַד דְּנִפְיֵק לְעֵלְמָא.

הקב"ה מאספך את כל הפמליא שלו בעת שנאספים הקהל למצות מילה

וּבֵיזָמַן הַשְּׁמִינִי יְמוּל בְּשֵׁר עַרְלָתוֹ, פְּקוּדָא דָּא לְמַגְזֵר לְתַמְנֵינָא יוּמִין, גְּזִירוֹ דְּקִימָא קְדִישָׁא
רְזָא עֲלָאָה, דְּכְתִיב (תהלים כה יד) סוּד יְהו"ה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, לְמֵאן, לְאִינוּן
יְרָאיו, אִינוּן דְּחִלִי חֲטָאָה, דְּהָא רְזָא דְּקִימָא קְדִישָׁא לֹא אֲתַחְזִי לְגִלְאָה בְּרֵהוּ, [וכו'].

דְּהָא בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְּמִתְפַּנְשֵׁי עֲמָא קְדִישָׁא לְאַעְבְּרָא הֵהוּא עַרְלָה מְקַמֵּי בְּרִית, קְדִישָׁא בְּרִיךְ
הוּא פְּנִישׁ כָּל פְּמִלְיָא דִּילְיָה, וְאַתְגְּלִי וְדָאֵי לְאַעְבְּרָא לְהֵהוּא עַרְלָה לְעֵילָא מְקַמֵּי
בְּרִית קְיִימָא קְדִישָׁא, דְּהָא כָּל עוֹבְדֵינּוּ דִּישְׂרָאֵל עֲבָדִין לְתַתָּא, מִתְעַרְי עוֹבְדָא לְעֵילָא, וּבְהֵהוּא
זְמַנָּא אֲתַדְחִינָא הֵהוּא עַרְלָה מְכָל עֲמָא קְדִישָׁא לְעֵילָא.

מתוק מדבש

למי מודיעים את סודו, ואמר לְאִינוּן יְרָאיו לאותם יראיו,
אִינוּן דְּחִלִי חֲטָאָה שהם אותם היראי חטא שלא טמאוהו
ולא פגמוהו מעולם, דְּהָא רְזָא דְּקִימָא קְדִישָׁא לֹא
אֲתַחְזִי לְגִלְאָה בְּרֵהוּ כִּי הַסוּד וְהַטַּעַם שֶׁל מִצְוֹת
בְּרִית קוּדֵשׁ אֵינוֹ רָאוּי לְגַלּוֹת אֶלֶּא לְהֵם [וכו'].

דְּהָא בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְּמִתְפַּנְשֵׁי עֲמָא קְדִישָׁא לְאַעְבְּרָא
הֵהוּא עַרְלָה מְקַמֵּי בְּרִית כִּי בּוֹמֵן הֵהוּא שְׂמִתְאַסְפִּים
הַעַם הַקָּדוֹשׁ לְהַעֲבִיר אֶת הָעֲרֵלָה הַהִיא מִפְּנֵי הַבְּרִית, קְדִישָׁא
בְּרִיךְ הוּא פְּנִישׁ כָּל פְּמִלְיָא דִּילְיָה הַקְּב"ה מֵאֲסֵף אֶת
כָּל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ, וְאַתְגְּלִי וְדָאֵי לְאַעְבְּרָא לְהֵהוּא עַרְלָה
לְעֵילָא, מְקַמֵּי בְּרִית קְיִימָא קְדִישָׁא וּמִתְגַּלְהַ וְדָאֵי
בְּהֵאֲרָה גְּדוּלָה לְהַעֲבִיר אֶת הָעֲרֵלָה הַהִיא לְמַעְלָה, מֵאוֹת
בְּרִית קוּדֵשׁ שֶׁהוּא הַסוּד דְּתַפְאַרְתּוֹ, דְּהָא כָּל עוֹבְדֵינּוּ
דִּישְׂרָאֵל עֲבָדִין לְתַתָּא כִּי כָּל הַמַּעֲשִׂים שִׂישְׂרָאֵל עוֹשִׂים
לְמַטָּה, מִתְעַרְי עוֹבְדָא לְעֵילָא מֵעוֹרְרִים כֹּזֵה מַעֲשֵׂה
וּפְעוּלָה לְמַעְלָה, לְכֵן וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אֲתַדְחִינָא הֵהוּא
עַרְלָה מְכָל עֲמָא קְדִישָׁא לְעֵילָא בּוֹמֵן הֵהוּא נְדַחִית
הָעֲרֵלָה שֶׁהִיא הַקְּלִיפָה לְמַעְלָה מְשׁוּרֵשׁ נְשִׁמוֹת שֶׁל כָּל עַם
הַקָּדוֹשׁ.

(דף מג ע"א-מד-ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך י עמ' תקמז-תקמט)

ורואה את הרשעים שצועקים אוי אוי ואין מרחמים עליהם
כלל, ורואה את העונש הגדול של הרשעים בגיהנם, וּבְכֹלֵא
אֲסִהִידוּ בְּהַ סְהִדוּתָא ובכל מקום מעידים בה עדות,
כלומר הצדיקים מעידים על גודל השכר שמקבלים על כל
מצוה ומצוה, והרשעים מעידים על גודל העונש שמקבלים
על כל עבירה ועבירה, וכולם מתרים בהנשמה שתקיים
את התורה והמצוות בעולם שהולכת שם, וְהֵהוּא צוּלְמָא
קְדִישָׁא קְיִימָא עַלְיָה, עַד דְּנִפְיֵק לְעֵלְמָא וְזֶה הַצֶּלֶם
הַקָּדוֹשׁ עוֹמֵד עַל גּוֹף הוֹלֵד בְּעוֹדוֹ בְּבִטָּן אִמּוֹ שֶׁשֶׁם מִתְגַּדֵּל
עִם הַצֶּלֶם, עַד שְׁנוֹלֵד הָאָדָם וְיוֹצֵא לְאוֹר הָעוֹלָם, שֶׁאֵז
מִתְלַבֵּשׁ הַצֶּלֶם עִם הַנִּשְׁמָה בְּגוֹף הָאָדָם כְּדַמְפְּרֵשׁ וְאוֹיֵל.

(דף מג ע"א, ובביאורינו כרך י עמ' תקלז-תקלמ)

הקב"ה מאספך את כל הפמליא שלו בעת שנאספים הקהל למצות מילה

וּבֵיזָמַן הַשְּׁמִינִי יְמוּל בְּשֵׁר עַרְלָתוֹ, אִמְרֵי הַרְעִיא מֵהִימָנָא
פְּקוּדָא דָּא לְמַגְזֵר לְתַמְנֵינָא יוּמִין מִצְוֹה זֹו הִיא
לְמוּל לְשִׁמוּנָה יָמִים, גְּזִירוֹ דְּקִימָא קְדִישָׁא רְזָא עֲלָאָה
כִּי מִילַת בְּרִית קוּדֵשׁ הוּא סוּד עֲלִיוֹן, כִּי יֵשׁ בְּמִצְוֹה זֹו
תּוֹסַפַּת מַעְלָה עַל כָּל הַמִּצְוֹת, שְׁקִרָאוּ הַכְּתוּב סוּד דְּכְתִיב
סוּד יְהו"ה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, וּמְפִרֵשׁ לְמֵאן

כשהילד נימול הוא נכנס תחת כנפי השכינה

כָּל בַּר נֶשׂ אֶצְטְרִיף לְקַרְבָּא הֵהוּא בְּרָא קַרְבְּנָא לְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּחֻדְוָה, בְּרַעוּ דְלִבָּא, לְמִיעַל לִיָּה תַחַת גְּדַפּוּי דְשְׁכִינְתָּא, וְאַתְחַשְׁב קִמִּי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְאִיהוּ קַרְבְּנָא שְׁלִים, לְאַתְקַבְּלָא בְּרַעוּא. וְקַרְבְּנָא דָּא פְּגוּוּנָא דְקַרְבְּנָא דְבַעֲיָרָא, דָּא לְתַמְנִיָּא יוֹמִין, וְדָא לְתַמְנִיָּא יוֹמִין, דְכְּתִיב (ויקרא כב כו) וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה, בְּמַעֲבַר עָלֶיהָ חֹד שַׁבְּתָא, פִּינָן דְאַעֲבַר עָלֶיהָ חֹד שַׁבְּתָא, פְּדִין יִרְצָה, דָּא לְקַרְבְּנָא, וְדָא לְקַרְבְּנָא, אֲמַאי, בְּגִין דְאַתְדַּבֵּק וְאַזְדַּמֵּן לְגַבִּי הֵהוּא שַׁבְּתָא רְזָא דְכַרִּית קִדִּישָׁא, וְעַל דָּא פְּלָא בְּרָזָא עַלְלָאָה אִיהוּ.

פרשת החודש

חודש ניסן זמן השראת השכינה

הַחֻדֶּשׁ הַזֶּה לְכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים וְגו', וְכִי פְּלָהוּ זְמַנִּין וְחֻדְשִׁין לָאו אֵינּוּן דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, (אַלָּא חֲדָשְׁכֶם לֹא כְּתִיב), אֲלָּא הַחֻדֶּשׁ הַזֶּה לְכֶם, דִּילִי אִיהוּ אֲבָל אֲנָא מְסַרִּית לִיָּה לְכוּן, דְלְכוּן אִיהוּ בְּאַתְגְּלִיָּא, [וכו']
יִרְחָא דְלְכוּן אִיהוּ פְּסִדוּרָא פְּסִדָּר דְאַתְוּוֹן, אָבִיב דְאִיהוּ אב"ג, י"ב אִיהוּ רְזָא דְג', (ס"א וְאִיהוּ אב"ג פְּסִדָּרָא דְאַתְוּוֹן).

מתוק מדבש

שַׁבְּתָא, רְזָא דְכַרִּית קִדִּישָׁא לְפִי שְׂאוּ נְתַדְבֵּק וְנֻדְמָן אֶל הַשְּׁבֵת הַהִיא, שְׂהִיא סוּד הַבְּרִית קוּדֶשׁ, שְׂהִיא בַחֲי' הַיסוּד, וְלֵהִיּוֹת שְׂהַקְרַבֵּן בָּא לִיַּחַד אֶת בַּחֲיַת הַתְּפֹאֶרֶת וּמַלְכוּת עַל יַדִּי הַיסוּד, לְכֹן צְרִיךְ לְעַבּוֹר עַלְיוּ יוֹם הַשְּׁבֵת, וְעַל דָּא פְּלָא בְּרָזָא עַלְלָאָה אִיהוּ וְעַל כֵּן הַכֹּל הוּא בְּסוּד עַלְיוֹן. (דף מד ע"א ברע"מ, וכביאורינו כרך י עמ' תקנ)

חודש ניסן זמן השראת השכינה

הַחֻדֶּשׁ הַזֶּה לְכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים וְגו' וְהֵינּוּ חֹדֶשׁ נִיסָן, וּמִקְשָׁה וְכִי פְּלָהוּ זְמַנִּין וְחֻדְשִׁין לָאו אֵינּוּן דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְכִי כֹל הַזְּמַנִּים וְהַחֲדָשִׁים אֵינֵם שֶׁל הַקַּב"ה, הֵלֵא בּוּדָאֵי הַכֹּל שְׁלוֹ, אִם כֵּן לְמָה כְּתוּב כַּאֵן הַחֹדֶשׁ הַזֶּה "לְכֶם", וּמִתְרַץ אֲלָּא מִשְׁכּוּ הַחֻדֶּשׁ הַזֶּה לְכֶם פִּירוּשׁוֹ דִּילִי אִיהוּ אֲבָל אֲנָא מְסַרִּית לִיָּה לְכוּן הַחֹדֶשׁ שְׂהוּא סוּד הַמַּלְכוּת [הַשְּׁכִינָה] הִיא שְׁלִי, אֲבָל אֲנִי מְסַרְתִּי אֹתָהּ לְכֶם שְׂתַשְׂרָה עַלְיֶכֶם, וְאִמַּר כִּי דְלְכוּן אִיהוּ בְּאַתְגְּלִיָּא הַחֹדֶשׁ שְׁלֶכֶם הוּא בְּגִלוּי, כִּי הַמַּלְכוּת הִיא סוּד עַלְמָא דְאַתְגְּלִיָּא. [וכו']
יִרְחָא דְלְכוּן אִיהוּ פְּסִדוּרָא דְאַתְוּוֹן אָבִיב חֹדֶשׁ נִיסָן שְׂהוּא שְׁלֶכֶם הוּא נְקָרָא אָבִיב כְּסִדְרָא הַאוֹתִיּוֹת א' ב',

כשהילד נימול הוא נכנס תחת כנפי השכינה

כָּל בַּר נֶשׂ אֶצְטְרִיף לְקַרְבָּא הֵהוּא בְּרָא קַרְבְּנָא לְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּחֻדְוָה כֹּל אָדָם צְרִיךְ לְהַקְרִיב אֶת בְּנוֹ לְהַקַּב"ה בְּשִׂמְחָה, בְּרַעוּ דְלִבָּא לְמִיעַל לִיָּה תַחַת גְּדַפּוּי דְשְׁכִינְתָּא בְּרַצוֹן הַלֵּב צְרִיךְ לְהַכְנִיס אֹתוֹ תַחַת כְּנָפֵי הַשְּׁכִינָה, וְאַתְחַשְׁב קִמִּי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְאִיהוּ קַרְבְּנָא שְׁלִים לְאַתְקַבְּלָא בְּרַעוּא וְנַחֲשָׁב לְפָנֵי הַקַּב"ה שְׂהוּא קַרְבֵּן שְׁלֵם לְהַתְקַבֵּל בְּרַצוֹן לְרִיחַ נִיחּוֹת, כִּי בְּהַעֲבַרְתָּ הָעֲרֵלָה הַתִּינוּק נִכְנָס תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׁכִינָה. וְקַרְבְּנָא דָּא פְּגוּוּנָא דְקַרְבְּנָא דְבַעֲיָרָא וְקַרְבֵּן הַזֶּה לְשִׁמוּנָה יָמִים הוּא כְּמוֹ קַרְבֵּן שֶׁל בְּהֵמָה, דָּא לְתַמְנִיָּא יוֹמִין וְדָא לְתַמְנִיָּא יוֹמִין כִּי הַתִּינוּק מֵלִים לְשִׁמוּנָה יָמִים, וְאַתְּ הַבְּהֵמָה יִכּוּלִים לְהַקְרִיב רַק מִשִּׁמוּנָה יָמִים וְהִלָּאָה דְכְּתִיב וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה, וְטַעַם הַדְּבַר בְּמַעֲבַר עָלֶיהָ חֹד שַׁבְּתָא כְּשַׁעֲבַר עַלְיוּ שַׁבְּתָא אַחַת, כִּי בְּשִׁמוּנָה יָמִים וְדָאֵי יֵשׁ שַׁבְּתָא אַחַת, פִּינָן דְאַעֲבַר עָלֶיהָ חֹד שַׁבְּתָא כִּיּוֹן שַׁעֲבַר עַלְיוּ שַׁבְּתָא אַחַת, פְּדִין יִרְצָה דָּא לְקַרְבְּנָא וְדָא לְקַרְבְּנָא אִזּוּ יִרְצָה הַתִּינוּק לְקַרְבֵּן, וְהַבְּהֵמָה לְקַרְבֵּן, אֲמַאי לְמָה צְרִיךְ שִׁיעֲבּוֹר עַלְיֶהֶם שַׁבְּתָא אַחַת, בְּגִין דְאַתְדַּבֵּק וְאַזְדַּמֵּן לְגַבִּי הֵהוּא

ביומי דניסן מתחדשות הנשמות ומתפללות על חיי בני אדם

וְיִזְמִין רְשִׁימִין אֵית בְּשִׁתָּא, וְאִינּוֹן יוֹמִי נִיסָן וְיִזְמִין תְּשָׁרִי, דְּאִינּוֹן רוּחִין מְשֻׁטָּן וּפְקֻדָן לְאַתְר דְּאַצְטְרִיף, וְאַף עַל גַּב דְּזִמְנִין סְגִיאִין מְשֻׁטָּן, אֲבָל יוֹמִין אֵלִין רְשִׁימִין אִינּוֹן, וְאַתְחִזּוֹן עַל גַּבֵּי שׁוּרִין דְּגִנְתָּא כָּל חַד וְחַד כְּחִיזוּ דְּצַפְרִין מְצַפְצָפֵן, בְּכָל צַפְרָא וְצַפְרָא, וְהָהוּא צַפְצוּפָא שְׁבַחָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְצִלוּתָא עַל חַיֵּי בְנֵי נְשָׂא דְּהָאֵי עֲלֵמָא, בְּגִין דְּאֵלִין יוֹמִין יִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ מִתְעַסְקִין בְּמַצּוֹת וּבְפְקוּדֵין דְּמֵאֲרֵי עֲלֵמָא, וּכְדִין בְּחֵדוּ אֲתַחֲזֵן צַפְרִין מְצַפְצָפֵן, וְעַל גַּבֵּי שׁוּרִין דְּגֵן עֲדָן מְצַפְצָפֵן מְשַׁבְּחֵן וְאוּדָן, וּמְצַלָן עַל חַיֵּי דְּהָאֵי עֲלֵמָא.

מתוק מדבש

אִינּוֹן אַבְל אֵלוּ הַיָּמִים הֵם רְשׁוּמִים וּמְסוּיָמִים בְּמִיּוּחַד, וְאַתְחִזּוֹן עַל גַּבֵּי שׁוּרִין דְּגִנְתָּא וְאֵלוּ הַרוּחוֹת שְׁבַתְחִילָה הֵיוּ לְמִטָּה בֵּין הַחֻמוֹת, עֵתָה זָכוּ שַׁעֲלוּ עַל גַּבֵּי הַחֻמוֹת שֶׁל הַגֵּן, וְיִכּוּלִים לְהִסְתַּכֵּל מֵה שֵׁשׁ בַּפְּנִים, וְהֵם נִרְאִים שֶׁכָּל חַד וְחַד כְּחִיזוּ דְּצַפְרִין מְצַפְצָפֵן בְּכָל צַפְרָא וְצַפְרָא כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּמֵרָאָה צַפְרִים, וּמְצַפְצָפִים בְּכָל בִּקְרָא וּבִקְרָא, וְהָהוּא צַפְצוּפָא שְׁבַחָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹתוֹ הַצַּפְצוּף הוּא שְׁבַח לְהַקְב"ה, וְצִלוּתָא עַל חַיֵּי בְנֵי נְשָׂא דְּהָאֵי עֲלֵמָא וְתַפְלָה עַל חַיֵּי בְנֵי אָדָם שְׁבוּחָה הָעוֹלָם, (כְּמוֹתָר נְפִי שְׁמוֹת (דף טו ע"ג), וו"ל אֵי לָאו בְּעוּתָא דְּמִתְיָא עַל חַיֵּי לָא יִתְקַיְיִמִין פְּלַגוּת יוֹמָא, וְעוּד סַס צִלוּתָהוֹן דְּמִתְיָא מְגִינָן עַל חַיֵּי). בְּגִין דְּאֵלִין יוֹמִין יִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ מִתְעַסְקִין בְּמַצּוֹת וּבְפְקוּדֵין דְּמֵאֲרֵי עֲלֵמָא לְפִי שְׁבָאֵלוּ הַיָּמִים כֹּל יִשְׂרָאֵל מִתְעַסְקִים בְּמַצּוֹת וּבְפְקוּדוֹת שֶׁל רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְכֵן נִתְּוֹסַפְתָּ קְדוּשָׁה וּמַעֲלָה לְהַנְשׁוּמָת, וּבִזְכוּת חַיִּים נִיתֵן לָהֶם רְשׁוּת לְעִלוֹת עַל הַחֻמוֹת וְלְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם, וּכְדִין בְּחֵדוּ אֲתַחֲזֵן צַפְרִין מְצַפְצָפֵן וְאֵז נִרְאִים הַרוּחוֹת בְּשִׁמְחָה וּמְצַפְצָפִים כְּצַפְרִים, וְעַל גַּבֵּי שׁוּרִין דְּגֵן עֲדָן מְצַפְצָפֵן מְשַׁבְּחֵן וְאוּדָן וְעַל הַחֻמוֹת שֶׁל הַגֵּן עֲדָן הֵם מְצַפְצָפִים, וּבִזְהָה הֵם מְשַׁבְּחִים וּמוֹדִים לְהַקְב"ה, וּמְצַלָן עַל חַיֵּי דְּהָאֵי עֲלֵמָא וּמִתְפַּלְלִים עַל חַיֵּי בְנֵי אָדָם שְׁבוּחָה הָעוֹלָם.

דְּאִיהוּ י"ב רְזָא דְּג' כִּי י"ב בְּמִסְפַּר קָטָן הוּא ג', הֵרִי וְאִיהוּ אב"ג כְּסֻדְרָא דְּאַתְוּוֹן הֵרִי אב"ב הֵיא כְּאִילוּ הֵיא כְּתוּב א' ב' ג' כְּסֻדְרָא הָאוֹתִיּוֹת, וְטַעַם הַדְּבָר כִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמַלְכוּת שְׁהֵיא סוּד חֲדָשׁ נִיסָן וְהֵיא לְמִטָּה, וְעוֹלָה לְמַעֲלָה לְקַבֵּל שְׁפַע לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל, לְכֵן אוֹתִיּוֹתֶיהָ הֵם כְּסֻדְרָן מִלְּמִטָּה לְמַעֲלָה, (תְּצוּחָה דְּף קְפוּ ע"א, וּבְכִיאוּרֵינוּ כִּרְךָ ח ע"ב פד)

ביומי דניסן מתחדשות הנשמות ומתפללות על חיי בני אדם

וְיִזְמִין רְשִׁימִין אֵית בְּשִׁתָּא וַיָּמִים רְשׁוּמִים וּמְסוּיָמִים יֵשׁ בְּשָׁנָה, וְהֵם יָמִים מִיּוּחָדִים שֶׁל חֲגִים וְזִמְנִים שְׂאוּ מִתְחַדֶּשֶׁת מְנוּחַת הַנְּשׁוּמָת, וְאִינּוֹן יוֹמִי נִיסָן וְיִזְמִין תְּשָׁרִי וְהֵם יָמֵי חֲדָשׁ נִיסָן שְׂאוּ מִתְּגַלָּה אוֹר הַחֹסֵד בְּעוֹלָם, וַיָּמֵי חֲדָשׁ תְּשָׁרִי שְׂאוּ מִתְּגַלָּה אוֹר הַגְּבוּרָה וְהַבִּינָה בְּעוֹלָם, שְׁהֵם יָמֵי דִין שְׁבַנֵּי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְתַפְלוּת הַנְּשׁוּמָת שְׁבַגְנָן עֲדָן, דְּאִינּוֹן רוּחִין מְשֻׁטָּן וּפְקֻדָן לְאַתְר דְּאַצְטְרִיף שְׂאוֹתֶם הַרוּחוֹת מְשׁוּטָטִים וּפּוֹקְדִים לְמַקּוֹם שְׁצַרִיךְ לָהֶם, דְּהֵינּוּ אֵת נַפְשׁוֹתֵיהֶם שְׁבַקְבֵר (כְּמוֹכֵי לְעִיל דף קע רע"ב), וְאַף עַל גַּב דְּזִמְנִין סְגִיאִין מְשֻׁטָּן וְאַף עַל פִּי שְׁהִרְבָּה פְּעָמִים הֵם מְשׁוּטָטִים, דְּהֵינּוּ בְּרַאשֵׁי חֲדָשִׁים וַיָּמִים טוֹבִים וּשְׁבַתוֹת, אֲבָל יוֹמִין אֵלִין רְשִׁימִין

פרשת תזריע תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

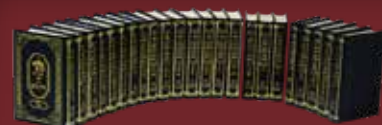
הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בוס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

משלוחים חנם
עד הבית
בגד ודגן ואין